

БРАТСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ У.П.А.
ІМ. СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ

Ч. I /2/

РІЗДВО ХРИСТОВЕ 1955.

Рік II

Х Р И С Т О С Р А Ж Д А Е Т С Я !

Землю Українську нічка вкриває,
Сном неапокійним люд спочиває.
Лиш відважні юнаки в темних борах залягли.
Нічка темна, зорі сяють,
Нишком стрільчики співають:
З нами Бог! З нами Бог!

Він нині тут вітає,
Всім нам ласку посилає
Із неба, з-поміж зір,
Нам в лісі серед гір.

З Різдвом Христовим і Новим Роком
вітаємо Головне Командування Української Повстанської Армії, всіх
вояків У.П.А., які боряться на Рідних
Землях за Самостійну Соборну Українську Державу, Товариства к. Вояків
У.П.А. в С.Ш.А. і Канаді, членів Братства к. Вояків У.П.А. Ім. Св. Юрія Переможця і
всіх колишніх вояків Української Повстанської Армії поза межами України!

Христос Раждається!

Славіть Його!

УПРАВА БРАТСТВА К. ВОЯКІВ УПА
ІМ. СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ

ДУМКИ ПІД РІЗДВО

Дорогі Друзі!

Вже восьме Різдво приходиться нам зустрічати на чужині - далеко від наших родин, від наших боєвих друзів; далеко від духовно-політичної ситуації нашої рідної землі.

Виконуючи наказ Преводу, як вояки рейдуючих частин УПА перейшли ми в Західну Європу. І як колись, будучи воїнами УПА-ОУН ділили долю й недолю нашого народу, були його збройним рам"ям, авангардом в його визвольній боротьбі, так і сьогодні переживаємо долю і недолю української еміграції. Разом із нею розбрілись ми по всіх країнах, як звичайні робітники, і живемо подіями сірих еміграційних буднів.

Так воно виглядає, коли приглянемось собі поверховно, здалека', коли забуваємо про славу минулих наших років, коли думкою не сягаємо ширше й глибше у майбутнє. Коротко - коли ми наших думок і зору не відвертаємо ні на мить від наших особистих щоденних турбот.

Але в день Христового Різдва, в день, призначений пам'яті народження Божої Правди, ми повинні відірвати свої думки від буденних справ і більше та глибше подумати про наші обов"язки, обов"язки колишніх вояків УПА, членів революційного підпілля.

Що ж бачимо ми довкруги себе? А бачимо більш-менш таке: на фоні важливих міжнародних подій - українську еміграційну суматоху, розпорешеність сил і витрату їх на справи другорядні а то й шкідливі. Навіть ті, яких обов"язком було і є презентувати гідно воюючу Україну / про те вони щоденно заявляють/, викинули із свого серця основні ідеї українського визвольного руху, зневірились у сили власного народу й пішли за блудними зогниками, що тъмаво поблизу ють на чужих бездоріжжях. Їм подобалися блудні ідейки, які кидають їм сильні світу цього, щоб зробити з них послушне знаряддя своєї політики. У цих політиканів українська людина з християнсько-українським світоглядом, з вичуттям і розумінням українського правопорядку, це тільки темна маса - пройдений етап минулих віків і на zadnictvo. Свій хаос понять, духову розгубленість і злочинну діяльність прикрашають волею воюючої Батьківщини.

А кому ж краще відома воля воюючої Батьківщини як не нам, колишнім воякам УПА і членам революційного підпілля - революційної ОУН? Ми виконували її по кілька разів щодня у повстанському побуті й боротьбі. Не з порад і підшептів політичних спекулянтів довідувались ми про волю Батьківщини, а вивчали її із сторінок історії нашого народу, із зарищ наших св"ятынь і сіл, з тури й болю засланих родин, з геройських чинів упавших на полі слави наших друзів.

В Різдвяну Ніч, Дорогі Друзі, здалекої чужини перенесімось думками на Рідні Землі, до наших сіл і міст, до концтаборів Сибіру й Казахстану, до тюрм - де перебувають наші родини, до лісових нетрів і криївок, на поля боїв, де перебувають наші друзі по-зброї. Із їх бажань і змагань вичуймо волю Батьківщини. Шлімо їм свій різдвяний палкий і дружній привіт та побажання, а рівночасно пам'ятаймо про свої обов"язки, обов"язки колишніх вояків УПА на чужині.

Секрет еміграційних буднів і турбот будьмо активними виразниками бажань і змагань воюючої Батьківщини. Хай справжня її воля буде нам провідною зорою на життєвому шляху. Виконуючи на чужині свої обов"язки, наближаймо день відродження Божої і української Правди на українській землі.

Христос Раждается! Славіть Його!

УПРАВА БРАТСТВА

ЛІСТ З УКРАЇНИ

Дорогі Друзі, члени Братства УПА!

Минув вже довгий час, як я з Вами розстався, щоб повернутися на Рідні Землі для продовжування дальній боротьби. До цього часу ми здорові, хоч декому перестало битися серце й не стало між живими. Тішимось дуже, що можемо переслати Вам свій привіт та побажати Вам ще більше успіхів у праці для нашої Батьківщини та Народу.

Дорогі Друзі! Ви стали тими речниками, які безпосередньо брали участь у боротьбі, що іх наші друзі тут на Рідних Землях продовжують далі; ми віримо теж, що боротьбу цю Ви зарепрезентуєте так, як пристало воякам УПА.

Минув вже доволі довгий час, як Ви всі, а разом з Вами й ми, залишили Рідні Землі й пробивалися крізь вогонь ворога, щоб нести у Захід слово правди про Українську Революцію. Деято з нас повернувся назад, а Ви порозіїдилися по світі й стали громадянами країн, в яких Вам довелося поселитися. Невже ж на тому Дорогі Друзі Ваша місія закінчилася й Ви стали бездіяльними? Ні! Ви мусите дали проводити там боротьбу, якої ми не всілі провадити: це обов'язок нас усіх! І, якщо Ви сьогодня без зброї в руках, то воюйте іншим способом — словом, піснею. Створіть, може, хор, який ніс би у світ ті пісні, що іх співають наші друзі тут в жорстокому підпіллі; які співають і складають для всіх наших друзів у цілому світі під акомпанімент кулеметів та гранат.

Однак, на тому не кінець. Ви ще допоможіть своїм партизанським досвідом тим, які готовляться до відходу у Край, служіть їм своїми вказівками та порадами в боротьбі з большевицькими відділами МВД. Не придергуйтесь думки: моя боротьба закінчена, що нехай стільки кожен зробить для України, що зробив я. Це, дорогі друзі, мильне помняття. Приготовляйтесь, вишколюйтесь, я коли прийде потреба — перші аглошуйтесь до Краю, щоб виконати те, що наложила на нас історія, чого домагається від нас народ, те — на що ми присягли: здобути або згинути у боротьбі за Нії.

З Рідних Земель засилаємо Вам, дорогі друзі, по всіх закутинах світа свій гарячий босвій привіт!

Постій, серпень 1953 р.

За групу вояків з Братства
б. Вояків УПА ім. св. Юрія
Переможця

/ Підпис /

⁺/ Цей лист писаний від членів нашого Братства, які повернулися на Україну. Він поданий з незначним скороченням.

БІЙЦІ І КОМАНДИРИ РЕЙДЮЧИХ ВІДДІЛІВ УПА!
...ХОЧ ВИ ОПИНИЛИСЬ СЬОГОДНІ ДАЛЕКО ВІД РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ, БОРОТЬБА ДЛЯ ВАС НЕ ЗАКІНЧЕНА. ВОРОГ, ЯКИЙ ГНОБИТЬ ВАШУ БАТЬКІВЩИНУ, ДІЄ І ТАМ, І ВИ МУСІТЕ БОРОТИСЯ ПРОТИ НЬОГО ТАК, ЯК ЩЕ НЕДАВНО ВИ БОРОЛИСЯ ЗІ ЗБРОЮ В РУКАХ В УКРАЇНІ!...

/Із Звернення Воячої України
від жовтня 1949 р./

ЗАВДАННЯ НА ЧАСІ

У постановах ІІ. Загального Збору членів нашого Братства ще раз було підчеркнено одно з важливих завдань, яке стоїть до виконання усім колишнім воякам УПА – учасникам визвольної боротьби українського народу за минуле десятиліття. Цим завданням є писання споминів із збройної боротьби, яку ми вели, будучи в рядах Української Повстанської Армії.

Не одному з нас може здаватися, що річ ця не така то легка до виконання, що для писання споминів потрібно належної підготовки, вміння володіти пером, гарно розповідати тощо, бо інакше спомини будуть ненікавими й не найдуть належного признання серед читальних кругів. Такий підхід до справи є абсолютно помилковим.

Писати спомини з життя в УПА, описувати побут, різні події, бої, яких свідком і співтворцем був кожний з нас, це не значить писати романчики чи тому подібні оповідання з повстанської дійсності. Ні! Це завдання належить до кого іншого й нас воно не заторкує. Не для того ми теж повинні писати свої спомини, щоб постачати матеріалом українських майстрів лера для написання нових цікавих літературних творів з повстанської тематики. Нашим завданням у першу чергу є допомогти об'єктивним і якнайдокладнішим матеріалом українським історикам, які колись писатимуть свої історичні праці про визвольну боротьбу українського народу в часі й після ІІ. світової війни. І в тому, а не в чомусь другому криється якраз вся суть коначності писати такі спомини. Спомини прості, звичайні, не хитрою і вищуканою мовою писані, але зате правдиві, об'єктивні й ширі.

Для прикладу, наскільки іноді важливим документом при писанні історії української визвольної боротьби, історії українського війська, чи історії українського народу є злі може бути спомин сучасника, а ще більше співторця даних подій, наведемо маркантий випадок з минулого нашої історіографії.

В 40-их роках минулого століття з'явився в історичних виданнях спомин одного запорожця п.з. "Усне оповідання запорожця Микити Коржа", яке було записане напочатку 30-их років того ж століття. Між часом, в якому було написане "Оповідання" М. Коржа й описаними в ньому подіями пройшло біля 70 років. З історичного погляду – 70 років час не так то аж довгий, але й цього вистачило, щоби в пам'яті народу не залишилося майже жодної згадки про життя і побут запорожців, тих славних і хоробріх оборонців українського народу. Відомим було тільки те, що такі запорожці жили й воювали.

І нараз з'являється нікому невідомий, з якихсь старих архівів вигребаний, спомин запорожського козака, що мов килим розгортає перед нами все життя Запорожжя. Цей спомин є одночасно одиноким документом про культурне, військове й господарське життя запорожців.

Старий дід, запорожець, Микита Корж таким чином незвичайно корисно прислужився українській історичній науці й українській справі взагалі; він зберіг від страшної смерти забуття одну із славніших сторінок історії українського народу.

Чи ж не така сама смерть забуття грозить цій найновішій сторінці нашої історії, яку творить Українська Повстанська Армія? Чи не забудуться за кілька десятків років усі ті славні діла, які у геройському змагові з віковим ворогом України – Москвою доконували вояки УПА, якщо їх не записати? Очевидно, що забудуться. А у висліді того, майбутні українські історики будуть змушені черпати відомості про УПА з чужих урядових архівів, в яких, річ ясна, вся боротьба УПА представлена в якнайкорніших красках; де відмічено не славні подвиги геройських бійців УПА, але в світлі героїв представлено варварів скулантів.

Щоб до цього не допустити, ми, колишні вояки УПА мусимо якнай-

обширніше і як найдокладніше записати у своїх споминах усе те, що ми бачили та що пережили, будучи в рядах УПА, щоб ця сторінка історії України була в майбутньому дійсно вірно й належно висвітлена.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА БРАТСТВА

ЗАГАЛЬНИЙ ЗВІТ
З ДІЯЛЬНОСТИ КОМАНДИ БРАТСТВА Б.ВОЯКІВ УПА ІМ.СВ.ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ
за час від 20.6.50 по 4.9.54.

/Скорочено/

Перший Збір колишніх Вояків УПА був скликаний ініціативною групою з метою зорганізувати к.вояків УПА в напівкомбантське Братство, якого ціль і завдання докладно описано в статуті, а становище до української політики на еміграції - висловлено в деяких точках Збору. Статут і резолюції Збору були тими римцями, в яких повинна була діяти обрана збором Команда й Рада Старших до наступного Загального Збору.

Правне положення колишніх вояків УПА було тоді дуже трудне. Поважна скількість дружів не була ще правно оформлена, цебто, не мала документів, а це незвичайно утруднювало щоденне життя. Їх не можна було ні приписати до якогось табору, ні теж робити будьякі старання на виїзд до нових країн поселення української еміграції.

Братство спочатку й займалося старанням документів і матеріальлю допомогою потребуючим друзям. Втій цілі створено було націть дві крамниці: одну в Шляйсгаймі, другу в Міттенвальді - обидві під контролем господарської референтури Братства.

Підприємство /крамниця/ в Міттенвальді постало заходами друзів, що жили в Міттенвальді, крамниця в Шляйсгаймі постала на пропозицію д. Смирного, що Команда Братства апробувала, даючи при тому свій закладовий капітал. Обидві крамниці були подумані, як стало джерело доходу, з якого можна було б допомагати потребуючим. Наскільки це виправдало себе, покаже звіт д. Смирного, як інтенданта Братства, що мав над ними безпосередній нагляд, а одну з них /на Шляйсгаймі/ сам довший час провадив +.

Далі пороблено заходи, щоб деякі друзі нашли працю в таборових крамницях, чи бюрах таборової адміністрації. Ці заходи у великій мірі увінчалися успіхом і багато наших друзів нашли працю у вище названих установах таборів Міттенвальд, Ляйпгайм, Ельванген, Ульм, як теж в деяких підприємствах ОУН / напр.: "Укр.Самостійник"/.

Допомогу давано теж тим друзьям, що приходили в тому часі з Рідних Земель, як теж тим, що не належали до Братства.

Члени Команди поробили протягом звітового періоду низку інтервенцій в справах допомог для к.вояків УПА, що в двох випадках теж увінчалося успіхом. Перша - це інтервенція в Канадійському Допомоговому Фонді, де були зложені гроші для Братства, зібрани д.Мельодією під час його поїздки з доповідями про УПА по Канаді. Тут не здивим буде згадати, що згадуваний К.Д.Ф. відмовлявся спочатку видати ці гроші Братству, і погодився на це щойно після різкої інтервенції в цій справі Команди Братства. Окремою справою було

+ / Інтендант Братства д. Смирний не звітував на II.Загальному Зборі, бо підбунтований "двійкарями" вийшов із залі нарад ще до того часу, як на порядок денний прийшла точка: "Звіти членів Команди Братства".

полагодження різних формальностей, зв"язаних з виєднанням допомоги к.воякам УПА від т.зв. ПЕП-у. Заходи в тому напрямку теж увінчалися успіхом і велика частина перебуваючих в Німеччині колишніх вояків УПА таку допомогу одержали.

На відтинку ширення ідей УПА-ОУН-УГВР, праця Братства йшла в таких напрямках: доповіді, імпрези, видання, дописи в пресі, внутрішні відправи членів Братства. Правда, Братство не влаштовувало спеціальних доповідей, але члени Братства, користуючи з різних нагод, дали низку доповідей про боротьбу на Рідних Землях. В осені 1950 р., на запрошення Об'єднання б.Вояків Українців у Великій Британії, д. Вернигора відбув поїздку по Англії і дав дев'ять доповідей про боротьбу УПА-ОУН. Поїздка ця закінчилась пресовим інтерв'ю, даним кореспондентам чотирьох англійських газет в Единбурзі, які помістили статейки про боротьбу на Україні. В червні 1952 р. д. Вернигора брав участь у маніфестації поневолених народів, яка відбулася в Манчестері, і виступив там з доповіддю про УПА. Про цей виступ писали ряд англійських газет. На терені Франції д. Вернигора дав вісім доповідей про УПА, відбув теж кілька інформативних розмов в 1951 р. з кореспондентом швейцарської газети "Ді Тат", у висліді чого було декілька статей про східно-європейські проблеми, де узгляднено проблему змагання українського народу до державності, що й ілюстровано прикладами з боротьби УПА.

На маніфестації АБН у Мюнхені в серпні 1951 р. вистурав з доповіддю д. Скала. Він теж з рамені Братства брав участь в деяких заходах ЦПУЕН і Управи ОУК. Виготовив разом з д. Черешньовським відзнаку й виказку Братства. На зборах ЦПУЕН і СХС та в працях протестаційного комітету в зв'язку з 300-літтям Переяславського договору заступав Братство д. Зенко.

14. жовтня 1951 р. Братство в порозумінні з іншими українськими комбатантськими організаціями й громадськими установами взяло участь у влаштуванні 9-их роковин боротьби УПА; в жовтні 1952 р. відзначило 10-ти роковини боротьби УПА святочною академією, яка пройшла успішно. Треба пригадати, що Братство запрошуvalо до співучасти в цій академії Місію УПА, однак, Місія відмовилася скористати з цього запрошення. В березні 1953 р. Братство разом з ОУК влаштувало академію в честь сл.п. Ген. Тараса Чупринки.

Крім цих імпрез, в яких Братство брало безпосередню участь, з доручення Політично-виховної Референтури відбулося ряд подібних імпрез по різних таборах ДП, де з цієї нагоди наші друзі на місцях читали доповіді про УПА.

Видавнича діяльність: В осені 1950 р. заходами Братства видано "Співаних УПА". Меншу половину коштів видання покрило Братство, більшу - Закордонні частини ОУН. Співаник цей спричинився багато до поширення пісень УПА поміж українською еміграцією та в значній мірі спопуляризував боротьбу УПА між своїми і чужинцями. Далі було намічено видати збірку спомині, але, нажаль, це залишилось по сьогодні лише в проекті.

Для внутрішнього вживання членам Братства видано було в жовтні 1951 р. "Інформаційний Листок", де крім відзначення дев'ятих роковин боротьби УПА, подано коротку інформацію про діяльність Братства і касове зіставлення за час від 20.червня 1950 р. по 31. серпня 1951 р.

В загальному, ні Команда Братства, ні його поодинокі члени не можуть похвалитися надто великими успіхами в праці, бо й самої праці було трохи замало. Але на це склалися в основному такі причини: а/ виїзд з Європи деяких членів Команди; б/ ті члени Команди, що залишилися, не проявили належної діяльності. Але треба ствердити одне: Братство за цілий час своєї діяльності не зробили ні одного потягнення, яке діяло б на шкоду українського визвольного фронту.

ЗВІТ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ
зчитаний на II. Загальному Зборі Братства

З огляду на те, що на терені осідку Команди Братства не залишилося належного числа членів Ради Старших, яка є правним контролльним чинником діяльності поодиноких референтур Братства, було створено Контрольну Комісію в складі дд. Грабенка /Голова Ради Старших/ Зенка, Голуба й Мака /звичайних членів Братства/.

Після проведення контролі діяльності референтур Братства, Контрольна Комісія ствердила слідуче:

1. Діловодство канцелярії Братства є належно впорядковане і працю свою канцелярія вела задовільно. Одиночним недотягненням, це брак окремої книги для вписування прихідних і вихідних писем.

2. До діловодства Інтендантури:

Інтендантура проводила свою працю не зовсім задовільно. Квит ч. 27 від 7.3.52. на суму 50.-НМ не має підпису відборців грошей. Гроші ці було передано через д. Горислава. Без оригінального підпису є теж квит ч. 486 від дня 21.12.52. на суму 20.95 НМ, призна-ченіх для д. Бурлаки і квит ч. 366 від 8.12.1951 на суму 50.-НМ.

Не найдено ніяких докладніших прилог для контролі приходів з Братської крамниці в Шлайсгаймі. В касовій книзі є затягнені в рубрику розходів квити без оригінальних підписів, виставлені продавцями крамниці. Картки касової книги не пономеровані, до того одна картка між місяцями червнем і липнем 1954 р. - видерта. На квитах приходових і розходових кількакратно змінювано порядкові числа.

За діловодства інших Референтур, в наслідок особливих перешкод Контрольна Комісія не мала змоги перевірити.

За Контрольну Комісію:

в.р. Грабенко, в.р. Зенко, в.р. Голуб, в.р. Мак

РЕЗОЛЮЦІЇ

II-го Загального Збору членів Братства к.Вояків УПА Ім. Св. Юрія
Переможця

I.

II. Загальний Збір членів Братства, що відбувся в дніях 4-5. вересня 1954 р. в Мюнхені, широко вітає: Ієархії обох Українських Церков на еміграції, Українську Головну Визвольну Раду, Провід ОУН, Головне Командування Української Повстанської Армії на Рідних Землях, Товариства к. Вояків УПА в США і Канаді, перебуваючих розсіяно по всіх теренах поселення колишніх вояків УПА та всі українські комбатантські організації на чужині.

Рівно ж вітає ці українські політичні сили на еміграції, що не-похитно відстоюють концепцію власних сил, реалізують ії у своїх політичних діях і безкомпромісово ведуть боротьбу за побудову Української Самостійної Соборної Держави.

2.

Другий Збір висловлює подяку Товариствам к. Вояків УПА в США і Канаді за їхню дотеперішню допомогу інвалідам, хворим і потребуючим членам Братства та вітає їх добру волю і на майбутнє прийти з допомогою матеріального забезпечення друзям колишнім воякам УПА - членам Братства.

3.

ІІ.Збір доручає новообраній Управі Братства додати всіх зу-
силь, щоб посилити старання про допомогу інвалідам і хворим чле-
нам Братства.

Доцінноючи значення спогадів для історії і ширення ідей УПА-ОУН,
ІІ.Збір доручає членам Братства списати спогади з боротьби УПА-
ОУН, а Управі Братства зайнятись виданням збірки цих спо-
гадів.

4.

ІІ.Збір, розглянувши справу опублікування в "Українському Са-
мостійнику" ч. 27 від 4.липня ц.р. і в "Сучасній Україні" ч. I3
від 4.липня ц.р. так званої "Заяви Команди Братства" стверджує,
що ця заява, ні формально, ні фактично не була заявкою Команди
Братства, а була "ад гок" спрепарованим фальсифікатом.

5.

ІІ.Збір визиває дд. М.Смирного-Федака й М.Ріпецького-Горислава
розвісилитися з фінансових зобов"язань з Управою Братства і пере-
дати на їх руки касову книгу з усім прилогами.

6.

ІІ.Збір, на основі звіту Контрольної Комісії, стверджує, що
д. Михайло Федак-Смирний допустився п'янних надужить і визиває йо-
го розвісилитися з Управою Братства. Доручає Управі Братства пере-
вірити ще раз діловодство д. М.Федака-Смирного і встановити точну
суму ним спроневірених грошей. За надужиття довір"ям Братства
д. М.Федака-Смирного завішується в правах члена Братства.

ІІ.Збір, заслухавши звіт Контрольної Комісії Товарства к.Вояків
УПА в США, зобов"язує Управу Братства вирішити справі фінансових
неполадок д. Модеста Ріпецького-Горислава, осуджує його розколъ-
ницьку роботу й виключає його з членів Братства.

ПРЕЗИДІЯ
ІІ.ЗБОРУ ЧЛЕНІВ БРАТСТВА

КАСОВИЙ ЗВІТ
Фінансової Референтури за час від 5.9.1954.по 31.12.1954.

	Приходи	Розходи
<u>Вересень:</u>		
Частина грошей із зверненої позички СУМ-ом	500.- НМ	
Пожертви з США	875.85 "	
Пожертви для інвалідів УПА	208.22 "	
Інші приходи	4.- "	
Видатки,зв"язані з Заг.Збором.....		284.32 НМ
Виплачено допомог член.Братства...		930.70 "
Адміністратійні видатки.....		82.- "
Do переносу	1588.07	1297.02 НМ

	Приходи	Розходи
З переносу	1588.07 НМ	1297.02 НМ
Судові оплати/реєстр.Братства/...		72.20 "
Жовтень:		
Виплачено допомог.....		155.- "
Адміністр.видатки		35.44 "
Листопад:		
Інші впливи	1.- "	
Адміністр. видатки		20.67 "
Грудень:		
Пожертви для Братства.....	87.57 "	
Виплачено допомог		30.- "
Адміністр. видатки		21.52 "
Разом	1676.64 НМ	1631.85 НМ
С-до на І.І.55.		44.79 "
	<u>1676.64 НМ</u>	<u>1676.64 НМ</u>

Уважаємо доцільним подати коротке пояснення до загальних сум поданих у вищепереліку звіті:

Сума допомог, виказана у звіті, виглядає малою в порівненні до загальної суми розходів. Причина лежить у тому, що Братство у звітовому періоді мало незвичайно великі видатки організаційного характеру / Загальний Збір, реєстрація, поїздки/. Проте суми, які вплинули до каси Братства з виразним зазначенням на допомогу інвалідам, хворим і потребуючим к.воякам УПА, були точно використані по їх призначенню.

ФІНАНСОВА РЕФЕРЕНТУРА БРАТСТВА